

N:o 9.

Af herr **Chr. Bülow**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om införande af engelska språket såsom obligatoriskt läroämne vid rikets folkskolelärareseminarier och fasta folkskolor.

Med de jetteframsteg kommunikationerna tagit och den starka samfärdsel, som nu råder mellan de bildade nationerna, har undervisning i de lefvande språken blifvit i allt högre grad nödvändig för folken. De välbergade samhällsklasserna komma i åtnjutande af denna undervisning, men så icke de mindre bemedlade, hvilka ofta mer än de andre äro i behof att söka sig utkomst äfven i främmande länder. I andra länder än vårt är kännedomen i lefvande språk mera utbredd äfven bland de fattigare klasserna, och särskildt har Norge infört undervisning i engelska språket i folkskolorna. Det är känt, att fattiga utvandrare från Sverige få genomgå många svårigheter med anledning af deras okunnighet i engelska språket.

Beröringspunkterna både på andligt och materielt område mellan de olika folken ökas städse i oerhörd grad. Likväl står det stora flertalet af folket utestängdt från all undervisning i det språk, engelskan, hvilket allt mera är ett världsspråk och hvilket nu äfven de fattige i flera andra länder få lära sig.

Bättre lottade samhällsklasser i Sverige böra vara intresserade för denna språkundervisning åt de fattigare klasserna, alldenstund deras egna barn redan åtnjuta en sådan undervisning; och särskildt böra allmogens representanter i Riksdagen behjerta det behof, denna motion afser att afhjelpa.

På grund af det anförda föreslår jag,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte tillse, att engelska språket införes som obligatoriskt läroämne vid rikets folkskolelärareseminarier och sedan, i den mån skollärare kunna undervisa i detta språk, detsamma ock måtte blifva ett antaget läroämne i riket fasta folkskolor.

Stockholm den 25 januari 1892.

Christian Bülow.